

Kuida nemmad lapsi toitwad,
 Neil on wiisist selgem arro —
 Sest nad omma modi täitwad,
 Mis jo wannematta kohhus,
 Kandwad murret nende eest,
 Et, mis lodud nende ihhust,
 Truist näitaks nende sees,”

(E. Str.)

Põllo rohust.

Põllomeestega peab ka põllust ja põllotööst
 kõnnelema, muido jääb neile mu jut magge-
 daks. Ma annan siin mõnni sõnna teile ka-
 lendre sabbas luggeda, mis üks wanna au-
 wäärtpõllomees, kes „Põllomehhe aita“
 kirjutanud (mis nüüd ueste läbbiwadatud, par-
 randud ja mitme jure lisatud õppetuse läb-
 bi täiendud, teist korda trükitud rahwa kätte
 saab) meile saatnud. Et kuulge, kuidas ta põl-
 lorohust kõnneleb:

„Sedda on saggedaste nähha, ja isseärre-

nes seal maal, kus kewwade warrafult wilja
 külwatakse, et rohhi tedda ärralämmatab ja
 jellelääbi wiljakasso kehwaiks jääb. Põllomees
 ei tea saggedaste, kust se wigga tulleb, ja kui-
 da sest lahti peasta.”

„Armas põllomees, se tulleb ennamiiste sest,
 et sa põldo diete ei harri! Sa künnad ja
 äestad ommad korrad, et sest ühtegi taggasi
 ei jää; agga sa ei wallitse diget aega, mil ig-
 ga tööd teed, waid tormad omma töga eddasi,
 et agga walmis saaks, kas tulgo kasuks ehk
 kahjaks.”

„Kui sa kewwade warrafult, jubba enne
 Surripäwa, omma keksa põldo walmis künnad,
 kui rohhi alles tõusmatta on, ja kohhe mõn-
 ne päwa pärrast finni äestad, siis lomad põl-
 lo pealt ärrahoiad, et keik lilled ja rohhud,
 kui taime laudo ehk labba peal, niikutamatta
 kaswawad: siis juurdub rohhi tuggewaks. Kui
 Mai ku lõppetuseks ehk Jani ku hakkatusel
 sõnnikut peale panned, siis künnad, kohhe
 jälle äestad, et põld ärra ei hingaks; kui siis
 Heina kuuni jälle hoiad et lomad peale ei sa